

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 3T/224/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613010921
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7613010921.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Radoslav Rusnák na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. apríla 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní :

1) A. O., D.. X. XX. XXXX S. Z. D. S., okres Spišská Nová Ves, trvale bytom Z. D. S., X.. C. Č.. XXXX/X, okres Spišská Nová Ves, živnostník,

2) O. Š., D.. X. X. XXXX S. A., okres Poprad, trvale bytom A., X.. O. Č.. XXXX/XX, okres Poprad, bez pracovného pomeru,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

dňa 12. júla 2009 o 02.00 hod. v Z. D. S., na ulici N. D., po vzájomnej dohode spolu s ďalšími nezistenými osobami, po predchádzajúcom prenasledovaní napadli, bili päsťami a kopali U. S., ktorému spôsobili pohmoždenie záhlavia, ľavého zápästia, pravej očnej gule s následným spojivkovým výronom, tržnú ranu hornej pery s práceneschopnosťou 8 dní, F. W., ktorému spôsobili pohmoždenie pravej očnice bez práceneschopnosti, L. A., ktorému spôsobili pohmoždenie čela vľavo, tržnú ranu horného viečka vľavo, hornej pery a päty s práceneschopnosťou 11 dní a A. P.Á., ktorému spôsobili pohmoždenie spánkovej oblasti vpravo bez práceneschopnosti,

t e d a

- spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví,
- spoločným konaním dopustili sa fyzicky na mieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že napadli iného,

č í m s p á c h a l i

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. účinného do 1. 9. 2009 vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a

z a t o i m u k l a d á

Obžalovaný A. O.:

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu mu podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 62 ods. 1, 2 Tr. zák. mu ukladá trest zákazu pobytu v obvode okresu Rožňava na dobu 3 (troch) rokov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 3 písm. a) Tr. zák. mu ukladá počas skúšobnej doby obmedzenie spočívajúce v zákaze návštev hromadných verejných podujatí.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. mu ukladá počas skúšobnej doby obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T 24/2013 zo dňa 18. 6. 2013, ktorým mu podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. účinného od 1. 9. 2009 bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, trest zákazu pobytu v obvode okresu Rožňava v trvaní 3 rokov a obmedzenia spočívajúce v zákaze návštev hromadných verejných podujatí, zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný O. Š.:

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. úhrnný peňažný trest vo výške 250,- € (dvestopäťdesiat eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sú obaja obžalovaní povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenému U. S.G., D.. XX. X. XXXX, N. F. Č.. XXX, okres Spišská Nová Ves, škodu vo výške 289,20 € z titulu bolestného a poškodenému Ľ. A., D.. XX. XX. XXXX S. U., N. F. Č.. XX, okres Spišská Nová Ves, škodu vo výške 433,80 € z titulu bolestného.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi podal na tunajší súd obžalobu na obvinených A. O. V. O. Š. pre skutok, že dňa 12. júla 2009 o 02.00 hod. v Spišskej Novej Vsi, na ulici N. D., po vzájomnej dohode spolu s ďalšími nezistenými osobami, po predchádzajúcom prenasledovaní napadli, bili päšťami a kopali U. S., ktorému spôsobili pohmoždenie záhlavia, ľavého zápästia, pravej očnej gule s následným spojivkovým výronom, trznú ranu hornej pery s práceneschopnosťou 8 dní a poškodením náušnice a hodiniiek mu spôsobili škodu najmenej 20,- €, F. W., ktorému spôsobili pohmoždenie pravej očnice bez práceneschopnosti, Ľ. A., ktorému spôsobili pohmoždenie čela vľavo, trznú ranu horného viečka vľavo, hornej pery a päty s práceneschopnosťou 11 dní a A. P., ktorému spôsobili pohmoždenie spánkovej oblasti vpravo bez práceneschopnosti, ktorý bol právne kvalifikovaný ako spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr. zákona prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (obžaloba neuviedla, ktorú právnu úpravu tohto prečinu použila).

Na hlavnom pojednávaní dňa 25. 11. 2015 obžalovaný A. O. vyhlásil, že je nevinný, hlavné pojednávanie bolo vykonané pri vykonaní zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného O. Š., ktorého výpoveď z prípravného konania bola aj následne prečítaná.

Obžalovaný A. O. pri výsluchu uviedol, že v deň skutku, kedy sa konali Spišské trhy, popíjal a zabával sa spolu s kamarátmi a spolužiakmi. Stretol sa s dovtedy neznámym O. Š., s ktorým sa dali do reči.

Tento sa ho opýtal, kde je železničná stanica, nakoľko je z A., obžalovaný ho išiel odprevadiť. Keď prišli na stanicu a zistili, že vlak ide o pár hodín, vrátili sa do mesta, išli smerom k Daňovému úradu, kde pod podjazdom ich chytili policajti. Zhodili ich na zem, posadili do auta a autom odviezli na miesto, kde sa mala stať nejaká bitka, kde vraj bol niekto napadnutý. Vytiahli ho z auta a opýtali sa ho, či pozná tú partiu, keď povedal, že nie, oni povedali, že nie, vôbec. Následne ho odviezli na policajnú stanicu, kde mu nikto nepovedal, že mal niekoho napadnúť, išiel na výsluch a až neskôr zistil, že bol obvinený, nikomu však neublížil a nič neurobil. Predtým vypil asi 6-7 pív a 3-4 poldeci. Na polícii neprišiel do styku s poškodenými, kde však sedeli v druhom vestibule a cez sklo sa videli, nič sa však nerozprávali. Na polícii však žiadali, aby boli odfotografované ich hánky, päste, či nemali stopy po krvi alebo niečo na topánkach, oblečení, policajti to však ignorovali. Opitý sa necítil, mal iba vypité, nevedel sa vyjadriť, či na polícii mu urobili dychovú skúšku. V dobe skutku mal kratšiu oholenú bradu, hoci nevedel, či bol oholený, mal však krátke vlasy. Po tom, čo sa stretol s O. Š., už nestretol nikoho zo svojich známych. Ďalej uviedol, že policajtom zrejme prišlo vhod, že bude obvinený a že niekto poškodeným zaplatí odškodné.

K prečítanej výpovedi spoluobžalovaného O. Š. výhrady nemal, k výpovedi svedka U. S. sa vyjadril tak, že poškodeným ide iba o odškodné. Nevyjadril sa k výpovedi Ľ. A..

Obžalovanému boli predložené fotografie z rekognícií s poškodenými, kde potvrdil, že im boli predložené fotografie jeho osoby. Uviedol ďalej, že je pochopiteľné, že každý z poškodených ukázal na jeho fotku, keďže ho policajti priviezli na miesto činu, kde ho každý videl, potom ho videli na polícii, kde iné osoby tam neboli.

Na tomto hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď spoluobvineného O. Š.V. z prípravného konania zo dňa 10. 3. 2010, kde pri výsluchu uviedol, že dňa 11. 7. 2009 prišiel do Z. D. S. R. A. na Spišské trhy, kde okolo večera jeho kamaráti odišli a on zostal. Pri jednom stánku s občerstvením stretol jedného chlapa, s ktorým sa začal rozprávať (obžalovaného A. O.). Keď už chcel ísť v skorých ranných hodinách domov, požiadal spoluobvineného, aby ho odprevadil na železničnú stanicu, keďže Z.Ú. D. S. dobre nepoznal. Keď prišli na stanicu a zistili, že vlak ide asi o 2-3 hodiny, vracali sa k centru mesta. Potom videl dav ľudí, a to ako sa policajti k nim blížili zozadu a za nimi bežali. Na výzvu, aby si ľahli na zem, to aj urobil. Potom ho posadili do auta a po krátkej jazde prišli ku skupine ľudí a policajtov, následne ho z auta vybrali a pristúpil k nejakej skupinke ľudí, kde nepočul, čo hovorili. Pochopil však, že sa pýtali na neho, avšak si všimol, že ani jeden z nich na neho neukázal. Následne ho policajti zobrali na policajnú stanicu, kde A. O. viezli v druhom aute. Na polícii sedel vo vestibule, kde policajti priviedli aj A. O., sedeli tam do rána a potom ich vypočuli. Ako sedeli vo vestibule, videl tam nejakých ľudí, avšak na neho neukazovali. Počas celého večera bol v meste po odchode svojich kamarátov iba s A. O., žiadnej bitky sa nezúčastnil a poškodených ani nepoznal.

Pri konfrontácii s poškodeným A. P. uviedol, že nie je pravdou, že by bol v skupine ľudí, ktorá poškodených napadla, nemal ani žiadne známky po bitke, hoci mu jeden z policajtov kontroloval ruky. Nikto večer ho z poškodených nepoznal, a to v dobe, kedy bol privezený na miesto činu políciou.

Pri konfrontácii s poškodeným U. S. uviedol, že nikoho v ten večer nenapadol, pri žiadnej bitke nebol, a preto ho na mieste činu poškodený ani nemohol vidieť. Mohol ho však vidieť iba na policajnej stanici.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19. 1. 2016 bol prítomný aj obžalovaný O. Š., ktorý vyhlásil, že je nevinný a následne vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní vrátane uvedených konfrontácií s poškodenými. Uviedol však, že s A. O. vypil celkom 5 pív a aj nejaké poldeci, bol v nálade, ale opitý nebol, na detaily vzhľadom na odstup času si nepamätal. Potvrdil i to, že išiel s A. O. na železničnú stanicu, kde následne ich zadržala polícia po ceste späť. S A. O. sa navzájom nevzdialovali. V dobe skutku mal nakrátko ostrihané vlasy, takéto vlasy mal aj A. O.. Podľa jeho odhadu políciou bol zadržaný okolo 00.30 hod. spolu s A. O..

Po predložení fotografií z rekognície potvrdil, že A. O. vyzeral ako na fotografiách, kde však tvrdil, že sa na niektorých fotkách sám nepoznal.

K výpovedi spoluobžalovaného, ako aj poškodených U. S., Ľ. A. V. A. P., ktorých výpovede z hlavného pojednávania zo dňa 25. 11. 2015 konaného v jeho neprítomnosti mu boli oboznámené uviedol, že k výpovedi A. O. nemá výhrady. K výpovedi Ľ. A. uviedol, že nechápe, ako si mohol poraniť pätu a následne

s poranenou pätou ujsť. K výpovedi A. P. uviedol, že pokiaľ by sa váľal na zemi s Ľ. A., nemohol súčasne byť na dvoch miestach a napadnúť A. P. a ešte mu aj vybiť telefón.

Svedok - poškodený U. S. uviedol, že bol na Spišských trhoch, po ceste na stanicu spolu s Ľ. A., F. W., A. P., O. Z. V. W. A. Z. S. Z.Z. D. S. pri pošte dostali do slovnej potýčky s dvoma mladíkmi ohľadne toho, že tieto osoby robili bordél a krik. Keď prechádzali okolo Domu kobercov, počul zakričať, aby stáli, partia mladíkov behala smerom k nim, ich počet si nepamätal. On s Ľ. A. ostali stáť, čo robili tí ďalší, už nevidel, pretože k nemu pristúpil A. O., ktorý ho udrel asi 2 krát na tvár, potom dostal od neho hlavičku, po ktorej spadol na zem. Asi 3-4 osoby do neho potom kopali, bránil sa tak, že sa skrčil. Prebral sa až následne, keď ležal na zemi, stratil zrejme vedomie. Ľ. A. už potom nevidel, videl iba, že k nemu prišli nejakí ľudia. Keď ho zdvíhali zo zeme, už tam boli aj policajti, ktorí zadržali dve osoby. A. O. usvedčil hneď na mieste s tým, že to bol on, pred políciou vtedy A. O. vystráľal, že to on nie je, mal ešte slovné narážky na políciu. Následne svedok išiel na výsluch na políciu, kde zistil, že nemá hodiny, ani náušnicu, hliadka ho zobrala na miesto činu a tak tam našiel v prachu tieto veci pri ceste.

Ďalej sa vyjadril tak, že nevie, koľko kopancov dostal, avšak smerovali na celé telo od hlavy až po päty. Obžalovaného O. Š. videl prvýkrát až na polícii, z toho večera si ho nepamätá, vylúčil to, že by tento obžalovaný ho napadol alebo kopal. Potvrdil, že mu boli spôsobené zranenia popísané vo výroku rozsudku. Ohľadne toho, kto mu ich spôsobil, uviedol, že to bol A. O.. Potom na polícii bolo vykonané opoznávanie podľa fotiek. Obžalovaného usvedčil na mieste činu, potom bolo opoznávanie podľa fotiek na polícii, potom výsluch a konfrontácia. K tomu, kedy bolo vykonávané opoznávanie podľa fotiek, uviesť nevedel. Hoci vtedy mal požitý alkohol, dobre vnímal, čo sa deje. Vypil pivo a tvrdý alkohol, bol pripitý. Zranenia mu spôsobil A. O. a osoby, ktoré neboli zadržané, mal za to, že zranenie oka mu bolo spôsobené údermi od A. O., pričom ostatné zranenia boli po kopancoch. Pred poštu však A. O. nebol. Pokiaľ išlo o iné osoby, ktoré ich napadli, tieto nevedel identifikovať. A. O. dobre videl, vtedy nenosil bradu, bol ostrihaný dohola. Na zranenia bol práceneschopný 8 dní, pracoval ako predavač, oko ho obmedzovalo v spoločenskom styku, keďže išlo o monokel, mal opuchnutú peru, ktorá ho obmedzovala v prijímaní stravy, zranenie zápästia by ho obmedzovalo priamo počas práce pri zdvíhaní bremien. Ďalej uviedol, že obžalovaný A. O. bol za ním v práci s ďalšou osobou, ktorú nepoznal s tým, aby sa dohodli. S týmto súhlasil, pokiaľ bude vyplatené bolestné, hoci neskôr pri konfrontácii na polícii A. O. to poprel.

Svedok - poškodený Ľ. A. uviedol, že spoločne s ostatnými poškodenými a W. A., jeho sestrou, sa presúvali na vlakovú stanicu, keďže chceli ísť domov zo Spišských trhov. Počas presunu natrafili na jedného mladého muža so slečnou, kde medzi nimi došlo k slovnej výmene. Pokračovali ďalej, zrazu na nich zozadu nabehla partia chlapov, medzi nimi bol obžalovaný O. a obžalovaný O. Š.. Keď sa otočil, videl, ako obžalovaný A. O. prešiel okolo neho, jeho samého napadol O. Š.. Tento ho chcel udrieť, úder sa snažil vykryť, takže ho iba „šúchol“, potom ho udrel druhýkrát, kde potom obaja spadli na zem a ako padali, spätným nárazom si udrel päť, kde následne sa vyšmykol a išiel preč. Vtedy volal aj políciu s tým, že ich napadli. Keď sa vrátil na miesto činu, bola tam už polícia s autom, stál tam už A. O., mal ruky na kapote, nadával aj policajtom. Následne všetci odišli na policajnú stanicu. Päťu si udrel tak, že išiel do tzv. kolísky, keď padal na chrbát a ako dvíhol nohy a zotrvačnosťou padal späť, vtedy si udrel päť. Boli tam ešte ďalšie osoby, ale jeho napadol iba O. Š.. Nevenoval pozornosť U. S., keďže bol sám napadnutý. Potvrdil, že utrpel zranenia uvedené vo výroku rozsudku, ktoré ho obmedzovali vo výkone povolania profesionálneho vojaka, mal aj bolesti, inak obmedzovaný nebol. Na polícii sa potom videl s oboma obžalovanými. Na mieste činu si nevšimol ďalšie auto, nakoľko sa zameral na A. O.. O. Š. pred napadnutím nepoznal poznal ho po zadržaní na polícii, ako aj podľa fotiek. Mal požitý alkoholické nápoje, ale nie do takej miery, že by si nepamätal. Od druhého úderu na ľavú stranu mal zranenie na pere a pohmoždenie na tvári. Udretý bol asi 3-4 krát, bol práceneschopný 11 dní, kedy sa zdržiaval doma. Ťažkosti mal s narazenou pätou.

Svedok zotrval na hlavnom pojednávaní na výpovedi z prípravného konania zo dňa 11. 3. 2010, kde uviedol, že páchatelovi, ktorý nebol pred poštu povedal, aby to nechal tak, že nechcú žiadne problémy, on ho ale udrel bez slov do tváre, a to do lícnej kosti na ľavej strane. Uviedol, že si myslí, že to bol jeden úder, po ktorom spadol na zem, kde počas pádu ho chcel ešte raz udrieť, ale nevie, či ho ešte udrel. Vtedy ho stihol chytiť za bundu a takto ho stiahol na zem. Práve úder, ktorým ho udrel do lícnej kosti, bol ten, ktorý sa snažil vykryť.

Po predložení zápisnici o rekonvívci, kde bola opoznávaná osoba O. Š., kde neopoznal osobu O. Š., uviedol, že ho neopoznal medzi fotografiami, pretože v podstate išlo o starú fotku. Osobám pri pošte do tváre nevidel.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19. 1. 2016 uviedol, že práve obžalovaný O. Š., ktorý bol prítomný, bol osobou, ktorá na neho zaútočila, nevedel však, či napadol aj inú osobu.

Svedok - poškodený A. P. uviedol, že keď sa spolu s ostatnými poškodenými, ako aj W. A., vracali na autobusovú stanicu, boli napadnutí po tom, čo na nich niekto pokrikoval na mieste činu. Vtedy počuli nejaký krik a partia ľudí sa vyrútila na nich, on stál s priateľkou W. A. trochu ďalej. Najprv začali biť Ľ. A., potom U. S. a prešli k F. W.. Všetci poškodení boli trochu roztrúsení, boli však pár metrov od seba. Partia ktorá ich napadla, bola zjavne v podnapilom stave. Svedok uviedol, že obaja obžalovaní napadli jeho kamarátov, hoci uviedol, že si nepamätá toho času už ich mená. Uviedol však, že obžalovaný A. O. zrejme napadol Ľ. A. V. U. S., a to päšťami, kde U. S. po páde aj kopali. Jeho napadol druhý z obžalovaných (O. Š.), A. O. ho nenapadol. Napadol ho tak, že začal do neho sácať a chcel mu vyraziť z ruky telefón, keď povedal, že ide volať na políciu, vtedy sa ho snažil udrieť a raz ho aj do hlavy udrel. Na neho bolo vedených niekoľko úderov, v podstate to všetko vykryl okrem jedného úderu päťou, ktorý dostal na spánkovú časť hlavy, išlo o slabší úder. Následne už potom prišla polícia, po chvíľke ich chytili, kde aj na policajnej stanici potom ukázali, že sú to oni. On sám utrpel pohmoždenie spánkovej oblasti po udere päťou, kde mal trochu modrinu a bolela ho hlava, avšak nebol vypísaný ako práceneschopný. Svedok ďalej uviedol, že bližšie si na odstup času už na to nepamätá, avšak to, čo popisoval, si pamätá. Útočníci ich teda udierali päšťami, kopancami a celý incident trval 2-3 minúty. Pred incidentom nepožil žiadny alkohol. Vzhľadom na to, že tam svietili pouličné lampy, na mieste činu bolo dobre vidieť, takže dobre videl na útočníkov. Ešte predtým pri pošte však žiaden z obžalovaných nebol. Na hlavnom pojednávaní dňa 19. 1. 2016 poškodený uviedol, že si je istý, že práve obžalovaný O. Š., ktorý bol na hlavnom pojednávaní prítomný, je tou osobou, ktorá ho napadla a nie je pravdou to, že by pri incidente nebol.

Svedok - poškodený F. W. uviedol, že keď sa vracal s kamarátmi zo Spišských trhov a presúvali sa na železničnú stanicu, pri hlavnej pošte ich provokovala nejaká skupinka mladých ľudí. Medzi nimi takto bola hádka, resp. výmena názorov. Následne pred Domom nábytku ich napadla partia 5-6 ľudí, kde on od jedného z nich dostal úder päťou do tváre, po ktorom spadol na zem. Po udere mu útočník povedal, aby ho prosil. Ďalej uviedol, že pri ňom bola i ďalšia osoba, kde nevytlúčil, že buď ten prvý alebo druhý útočník do neho kopol. Uviedol, že si nepamätá na osoby, ktoré ho napadli, obžalovaný O. Š., ktorý bol prítomný na hlavnom pojednávaní, to asi nebol. Uviedol však, že medzi útočníkmi boli určite O. Š. V. A. O., bola tam dobrá viditeľnosť, pričom vzhľadom na odstup času si nepamätal, ako útočníci vyzerali a ako napadli ďalších poškodených.

K prečítanej výpovedi z prípravného konania, kde uviedol, že videl už len to, že U. S. bol na zemi a dvaja chlapci do neho kopali, Ľ. A. vstával zo zeme a pri ňom boli ďalší chlapci, pričom nevidel, aby sa bili a ďalší dvaja naháňali A. P., ktorý ho predbehol, pričom práve ten, ktorý okolo neho behal, ho udrel päťou do tváre pod ľavé oko a druhý, čo bežal za ním, ho kopol niekde do boku, takže spadol na zem, pričom ten prvý mu hovoril, aby sa ospravedlnil a následne ho kopol, uviedol, že v prípravnom konaní nemal záujem klamať, hoci teraz si už nepamätá, či ho napadol jeden alebo dvaja útočníci. On mal iba pomliaždenú časť spánku vpravo, čo mu však nevadilo a nebol ani práceneschopný.

Ďalej svedok uviedol, že na policajnej stanici útočníkov nespoznal vzhľadom na to, že to bol iba moment, hoci na policajnej stanici boli osoby, ktoré ich napadli, a to O. Š. V. A. O., on sám sa nezúčastnil opoznávaní podľa fotografií. Ďalej na otázku obhajcu uviedol, že od policajtov sa dozvedel, že to boli oni dvaja, čo ich napadli.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj MUDr. Milan Rak, znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, chirurgia a traumatológia, ktorý zotrval na záveroch znaleckého posudku, ktorý v písomnej podobe vypracoval v prípravnom konaní a v podrobnostiach na tento poukazoval.

V posudku hodnotil zranenia poškodených U. S. V. Ľ. A.. Uviedol, že poškodený U. S. utrpel pomliaždenie hlavy, ľavého zápästia, pravej očnej gule s následným podspojkovým krvným výronom, pomliaždenie hornej pery, odreniny na krku, chrbte a ľavej bedrovej krajiny. Išlo o zranenie ľahké, pri ktorom nebol

zistený otras mozgu, pričom zranenia vznikli opakovanými, tupými údermi na oblasť hlavy a ľavého zápästia silou strednej intenzity. Poškodený bol práceneschopný od 13. 7. 2009 do 21. 7. 2009, t. j. 8 dní, pričom však akceptovaná doba práceneschopnosti vzhľadom na výkon povolania svedka by bola 8-10 dní.

Poškodený Ľ. A. utrpel pohmoždenie čela vľavo, drobné tržné rany celkom tri na tvári, hornom viečku vľavo, hornej pery a čela vľavo a pohmoždenie ľavej päty, pričom išlo o zranenia ľahké. Zranenia boli spôsobené opakovanými tupými údermi na tvárovú časť hlavy, a to ľavú čelnú oblasť a oblasť ústnej dutiny. Išlo o silu strednej intenzity tupým predmetom. K pohmoždeniu ľavej pätej kosti došlo úderom o tvrdý podklad (cesta, chodník). Poškodený bol práceneschopný od 13. 7. 2009 do 24. 7. 2009, t. j. 11 dní, kde najzávažnejším zranením bolo pohmoždenie pätej kosti s bolestivosťou pri chôdzi. Vzhľadom na povolanie poškodeného išlo o najkratšiu dobu liečby, ktorá by bola akceptovaná, keďže k zhojeniu tohto poranenia by sa vyžadovala doba 10-14 dní.

Na hlavnom pojednávaní k výpovedi poškodeného Ľ. A. ohľadom mechanizmu vzniku poranenia päty uviedol, že vychádzajúc z nálezu vojenského útvarového lekára dospel k záveru, že poranenie vzniklo nárazom na tvrdú podložku. Nedošlo však k žiadnej zlomenine. Nevylúčil, že poškodený mohol pri páde na cestu naraziť pätou, čo bola príčina tohto zranenia. Išlo teda o úder o podložku. Znalec potvrdil to, že uvedené zranenie spôsobovalo vzhľadom na výkon povolania poškodenému problémy vzhľadom na bolestivosť a na to, že nemohol mať pevnú obuv. Znalec ďalej uviedol, že výraz o údere spätným nárazom chirurgia nepozná. Nevylúčil však to, že by po úraze mohol s týmto zranením poškodený i behať vzhľadom na to, že išlo o najjednoduchšie pohmoždenie päty. Kríval by iba vtedy alebo mal viditeľné príznaky pri chôdzi, ak by došlo napr. k zlomenine alebo vyklbenie nohy, k čomu však u poškodeného nedošlo.

Za splnenia podmienok podľa § 263 ods. 2 Tr. poriadku boli prečítané výpovede svedkov z prípravného konania:

Svedkovia H. N., O. B., U. G. V. W. W. zhodne uviedli, že spoločne s A. O. sa zabávali v meste počas Spišských trhoch. Po 22.00 hod. od nich odišiel A. O., oni ostali v meste. V dobe okolo 02.00 hod. H. N. V. U. G. pri parkovisku pri Slovenskej sporiteľni napadla skupinka neznámych Rómov, ktorí ich bili a kopali. Útočníkov prenasledovali a následne prišli policajti, ktorí ich zobrali a odviezli na políciu. Na polícii potom videli, že na chodbe sedel A. O. ešte s nejakým ďalším chlapcom, pričom nevedeli, kvôli čomu tam je.

Svedkyňa W. A. uviedla, že v dobe okolo 02.00 hod., kedy sa s priateľom A. P., bratom Ľ. A., U. S. V. F. W. spoločne dohodli, že pôjdu na železničnú stanicu, pri hlavnej pošte stretli partiu chlapcov, ktorú nepoznali. Jeden z nich bol menšej postavy, dvaja vysokí, pričom na nich bezdôvodne niečo z nich zakričal a hrešil, vulgárne im nadával. Odpovedal im F. W. V. U. S.. Keď potom prišli k Domu kobercov, videla, že za nimi bežalo viacero ľudí, asi 7-8. Ona bola spolu s priateľom A. P. pred ostatnými, pričom videla, že ten, ktorý mal nakrátko ostrihané vlasy, dobehol k U. S. a udrel ho 2 krát pästou do tváre a potom mu dal hlavičku, na čo spadol na zem. Ten istý potom išiel k A. P., ktorého chcel udrieť, avšak úderu sa uhol a následne išiel útočník k F. W., ktorému dal facku, po ktorej poškodený spadol na zem. Keď A. P. vytiahol telefón, tento chlapec sa rozbehol k nemu, chcel mu vytrhnúť telefón a znova ho udrieť. Vtedy si všimla, že do U. S., ktorý ležal na zemi, kopal ďalší chlapec, a to ten, čo sa hádal pri pošte. Všimla si ešte, že jej brata naháňali dvaja chlapci, a keďže volala na políciu, ktorá prišla o chvíľu, útočníci sa rozutekali do uličiek. Následne policajti dovezli v aute jedného z chlapcov, ktorý kričal, že on ich nenapadol. Potom už išla na policajnú stanicu. Pri rekognícii bezpečne opoznala osobu, ktorá bola hlavným útočníkom, a to A. O..

Svedkovia M. W. V. H. N. - policajti zhodne uviedli, že na miesto činu boli vyslaní po oznámení o bitke na ulici N. D.. Keď prišli k predajni Kobercov, zbadali skupinu mladých ľudí, ktorá pozostávala z chlapcov a jedného dievčaťa. Osoby zhodne uviedli, že ich zbili neznáme osoby a ukázali im smer, kde utekali. Jedna zo skupín útočníkov utekali smerom k Daňovému úradu a druhá k Pošte. Rozdelili si hliadky a on s H. N. išli k Špeciálnej základnej škole, kde zbadali ďalšiu osobu, ktorá bola napadnutá z tej skupiny. Tento muž povedal, že dvaja útočníci prešli okolo objektu školy po chodníku. Tieto osoby následne videli na vzdialenosť asi 100 m, kde následne zmenili smer a išli po chodníku okolo Gymnázia. Tam ich policajti dostihli a zadržali. Následne ich dali do služobných motorových vozidiel. Jedna z týchto osôb bol A.

O.. Svedok H. N.Š. uviedol i to, že keď tie osoby priviezli k poškodeným na miesto činu, pričom označili ako útočníka A. O..

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovne listinné dôkazy:

- zápisnica o trestnom oznámení oznamovateľa U. S. potvrdzuje, že vec bola oficiálne ohlásená na OO PZ v Spišskej Novej Vsi dňa 12. 7. 2009 o 04.30 hod.,
- z lekárskych potvrdení bolo zistené, že poškodení boli lekársky ošetrení dňa 12. 7. 2009 o 03.00 hod. MUDr. Martou Sakmárovou v NsP Spišská Nová Ves,
- zo zápisníc o obmedzení osobnej slobody podozrivých osôb vyplynulo, že O. Š. a A. O. boli zadržaní políciou dňa 12. 7. 2009 o 02.45 hod.,
- zo zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou zo dňa 12. 7. 2009 o 05.10 hod. bolo zistené, že na chodníku pred budovou Dom kobercov boli nájdené strieborné náramkové hodinky značky Festina a náušnica žltej farby,
- zo zápisu o dychovej skúške A. O. bolo zistené, že dňa 12. 7. 2009 o 03.04 hod. mal menovaný 0,84 mg/l alkoholu v dychu a O. Š. dňa 12. 7. 2009 o 06.33 hod. 0,08 mg/l alkoholu v dychu,
- lekárske správy z ošetrení poškodeného U. S.Š. dokumentujú zranenia poškodeného U. S. v zhode s tým, ako sú popísané vo výroku rozsudku, obdobne i lekárske správy poškodeného L. A. ohľadne priebehu liečenia a zranení,
- zo zápisníc o rekognícií bolo zistené, že dňa 22. 12. 2009 poškodený L. A. opoznal obžalovaného A. O., pričom však neopoznal pri ďalšom opoznávaní O. Š. s tým, že sa tam nenachádza fotografia osoby, ktorá ho napadla,
- zo zápisníc o rekognícií bolo zistené, že dňa 22. 12. 2009 poškodený U. S. označil osobu A. O. ako útočníka, pri ďalšom opoznávaní neopoznal podľa fotografie O. Š.,
- zo zápisníc o rekognícií zo dňa 22. 12. 2009 poškodený A. P. označil osobu O. Š. ako osobu, ktorá napadla L. A., obdobne opoznal i A. O. ako osobu, ktorá bola útočníkom,
- zo zápisníc o rekognícií zo dňa 22. 12. 2009 svedkyňa W. A. označila iba v jednom prípade osobu A. O. ako útočníka, pričom neopoznala pri ďalšej rekognícii O. Š..

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil, ako je popísané vo výroku tohto rozsudku.

Z výpovedí poškodených U. S., F. W., L. A. V. A. P. v nadväznosti aj na lekárske správy o ich zraneniach, svedkyne W. A. bolo v konaní nepochybne dokázané, že v skorých ranných hodinách dňa 12. 7. 2009 o 02.00 hod. došlo k ich bezdôvodnému fyzickému napadnutiu skupinou osôb o počte najmenej štyri, po predchádzajúcom prenasledovaní tak, že boli bití päsťami a kopaní do rôznych častí tela.

Nepochybne bolo z výpovedí poškodených, lekárskeho správ o vyšetreniach a znaleckého posudku MUDr. Milana Raka dokázané, že takýmto násilným konaním - opakovanými údermi tupým predmetom, za čo možno považovať udretie päťou alebo kopnutie nohou, v prípade poškodeného L. A. i úderom päty o pevnú podložku - cestu, došlo k zraneniam, ktoré si u poškodených U. S. V. L. A. vyžiadali liečenie a práceneschopnosť v trvaní 8, resp. 11 dní, čo bola minimálna doba reálneho obmedzenia v ich obvyklom spôsobe života vzhľadom už len na ich zamestnanie, ktoré nemohli vykonávať. Mechanizmus vzniku zranení poškodených objektivizovaný znalcom, a to u U. S. pohmoždenie záhlavia, ľavého zápästia, pravej očnej gule s následným spojivkovým výronom, tržná rana hornej pery, F. W. pohmoždenie pravej očnice, L. A. pohmoždenie čela vľavo, tržnú ranu horného viečka vľavo, hornej pery a päty a A. P. pohmoždenie spánkovej oblasti vpravo, sa zhodoval s výpoveďou poškodených ohľadom popisu, ako k nim došlo. Týkalo sa to i poranenia päty poškodeného L. A., kde znalec v zhode s poškodeným za mechanizmus označili úder o tvrdý povrch cesty, čím boli vyvrátené akékoľvek pochybnosti ohľadom spôsobu tohto poranenia, V nadväznosti na to znalec nevyhlásil ani to, že i s týmto zranením dokázal poškodený utekať z miesta činu, ako o tom poškodený vypovedal. Znalecký posudok pritom súd považoval za presvedčivý a objektívny.

Nebolo pochyb i ohľadom toho, že zranenia poškodených vznikli v priamej súvislosti so stíhaným skutkom, keďže bezprostredne po ňom na miesto činu dorazila polícia, čo vyplynulo i z výpovedí policajtov JUDr. M. W. V. H. N., pričom poškodení boli ihneď na to ošetrovaní MUDr. Martou Sakmárovou v NsP Spišská Nová Ves, ktorá prvotne u nich zistila zranenia súvisiace so skutkom. Zápisnica o ohliadke miesta činu, kde došlo i k nájdeniu náušnice a hodínok poškodeného U. S., zasa dokazuje, že miestom činu bol chodník, resp. cesta v Z. D. S. na ulici N. D. pred Domom kobercov.

Na základe týchto dôkazov mohol súd bezpečne konštatovať, že sa skutok ako je popísaný vo výroku rozsudku stal. Uvedené v konaní nenamietali ani obžalovaní.

Obaja obžalovaní sa v konaní však zhodne bránili, že skutok nespáchali, a preto sa nedopustili ani trestnej činnosti. Zhodne tvrdili, že počas večera boli spolu, v ranných hodinách odišli na železničnú stanicu, a keďže obžalovanému O. Š. nešiel vlak, vracali sa späť do centra mesta. Po ceste ich bezdôvodne zadržali policajti, ktorí ich predviedli na miesto činu, kde ich ukázali poškodeným, ktorí ich však neopoznali. Keďže následne boli predvedení na policajnú stanicu, kde ich videli poškodení, práve kvôli tomu ich označili ako páchatel'ov. Takto spochybnili i rekogníciu, pri ktorej boli poškodeným U. S., Ľ. A., A. P. a svedkyňa W. A. predložené ich fotografie medzi inými osobami.

Obrana obžalovaných bola vyvrátená nasledovnými dôkazmi: svedkovia - policajti JUDr. M. W. V. H. N. zhodne potvrdili, že obžalovaných spolu zadržali po tom, čo na nich (ako osoby utekajúce z miesta činu) ukázal poškodený Ľ. A.. Keď ich následne priviezli na miesto činu, obžalovaného A. O. poškodení už vtedy opoznali ako jedného z útočníkov. Uvedené potvrdili poškodení U. S. V. A. P..

Ako vyplynulo z výpovedí poškodených, už na polícii opoznali A. O. ako jedného z páchatel'ov U. S. V. A. P., obžalovaného O. Š. zase opoznali poškodení Ľ. A. V. A. P.Á.. Poškodení F. W. potvrdil, že síce ako páchatel'ov (ktorí ich bili) obžalovaných nepoznal, avšak obžalovaní boli medzi osobami, ktoré ich napadli.

Obžalovaných ako páchatel'ov následne počas výsluchov označili všetci poškodení, ako aj svedkyňa W. A.. Poškodený U. S. potvrdil, že práve A. O. ho udrel asi 2 krát do tváre, potom mu dal tzv. hlavičku, po ktorej spadol na zem, kde ho asi 3-4 osoby kopali. Poškodený Ľ. A. potvrdil, že medzi útočníkmi boli obaja obžalovaní, jeho napadol iba O. Š., ktorý ho udrel a po páde na zem si udrel päť. Poškodený A. P. uviedol, že jeho napadol O. Š. tak, že mu dal úder, ktorý vykryl, druhým úderom ho trafil do spánku. Medzi útočníkmi bol i A. O.. Poškodený F. W. potvrdil, že medzi útočníkmi boli obaja obžalovaní, hoci jeho napadli neznáme osoby tak, že jedna z nich ho udrela päšťou, po čom spadol na zem. I tento poškodený však potvrdil, že medzi útočníkmi bol A. O. V. O. Š..

Zo zápisníc o rekogníciách podľa fotografií, ktoré boli vykonané dňa 22. 12. 2009 v prípravnom konaní, vyplynulo, že všetci poškodení (rekogníciu sa nepodrobil poškodený F. W.), ako i svedkyňa W. A., opoznali ako útočníka obžalovaného A. O., obžalovaného O. Š. opoznal iba poškodený A. P. ako osobu, ktorá napadla Ľ. A. (ktorý ako je vyššie uvedené tohto obžalovaného usvedčil ako osobu, ktorá ho napadla).

Tieto dôkazy buď jednotlivito, ale aj vo svojom súhrne vyvrátili tvrdenia obžalovaných, že neboli páchatel'mi skutku, keďže v podstate sa na mieste činu ani nenachádzali. V danom prípade ich zhodné výpovede boli i nelogické. Pokiaľ teda poškodení opoznali napríklad obžalovaného A. O., logicky s ním (keďže boli stále spolu) na mieste činu sa musel nachádzať i O. Š. a naopak. Usvedčujúce výpovede poškodených a svedkyne W. A. súd vyhodnotil ako presvedčivé a pravdivé. U týchto osôb nebol zistený žiadny motív, pre ktorý by mali krivo usvedčovať obžalovaných a vypovedať v ich neprospech, predtým ich ani nepoznali. Súd poukazuje i na to, že poškodení a svedkyňa sa „zhodli“ v osobe obžalovaných, ktorých označili ako útočníkov, a hoci čiastočne niektorý z nich v prípravnom konaní neopoznal O. Š., neznižovalo to dôveryhodnosť tvrdení, že aj on bol páchatel'om skutku. Inými slovami, nedošlo k tak vážnym rozporom vo vzájomných výpovediach alebo pochybnostiam, ktoré by vylučovali hoci aj pravdepodobnosť, že O. Š. nebol alebo nemohol byť páchatel'om. Rekognícia podľa fotiek totiž nebola jediným a nosným úkonom, na základe ktorého došlo k identifikovaniu obžalovaných, čím súd reaguje aj na obranu obžalovaného O. Š. prednesenú jeho obhajcom v záverečnej reči. Nemožno tiež opomenúť, že aj na hlavnom pojednávaní poškodení Ľ. A. V. A. P. označili obžalovaného O. Š. ako osobu, ktorá ich napadla. Takto pre usvedčenie obžalovaných nemusela byť naplnená výlučne podmienka, že každého z nich musela usvedčovať každá jedna poškodená osoba, ako aj prítomná svedkyňa. Pre posúdenie pravdivosti usvedčenia obžalovaných postačovalo, pokiaľ ich priamo usvedčila aspoň jedna z osôb alebo i viaceré osoby, ako sa stalo v tomto prípade.

Je potrebné dodať, že celý incident sa odohral rýchlo, pričom útočníci sa rozdelili k poškodeným tak, že utekajúc za nimi ich postupne fyzicky napádali, pričom išlo o skupinku viacerých osôb. Takto bolo logické, že nie každý z poškodených mohol sledovať všetko, keďže sa v podstate musel zamerať i na

svoju obranu pred útokom. Uvedené spolu s odstupom času od skutku vysvetľuje i prípadné drobné nezrovnalosti vo výpovediach poškodených o priebehu ich napadnutia, ktoré však neboli kvalitatívne podstatné. Súd však opätovne dodáva, že poškodení zhodne potvrdili, že medzi skupinou útočníkov boli obaja obžalovaní. Na druhej strane v tomto postupnom slede útoku nebolo vylúčené, že obžalovaní napadli postupne viacerých poškodených, napríklad O. Š. napadol jednak A. P. ako aj Ľ. A.. K tomu pristupuje fakt, že obžalovaný A. O. bol v opitom stave, čo dokazuje výsledok merania alkoholu v jeho dychu. Skutkové hodnotenia súdu však nemohla ovplyvniť skutočnosť, že obžalovaný O. Š. mal pri dychovej skúške namerané zanedbateľné množstvo alkoholu, hoci poškodený A. P. pred súdom tvrdil, že i on bol v značne podnapilom stave, čo obhajoba považovala za jednu z podstatných skutočností (záverečná reč obhajcu).

Oproti obžalobe súd vypustil zo skutkovej vety tú časť, ktorá popisovala spôsobenie škody U. S. - poškodenie naušnice a hodiniiek, keďže dokazovanie vzhľadom na stíhané skutky sa nezameralo na objasňovanie takejto škody s tým, že nebolo zrejmé, akým spôsobom k tomu došlo. Táto úprava nebola právne významná a bola bez vplyvu na totožnosť skutku. Je ešte potrebné dodať, že výpovede svedkov H. N., O. B.V., U. G. V. W. W. nesúviseli priamo s prejednávanej skutočnosťou, a preto neprispeli k objasneniu veci.

Keďže vina obžalovaných bola nepochybne a jednoznačne dokázaná, súd ich uznal za vinných zo spáchania skutku popísaného vo výroku tohto rozsudku.

Po subjektívnej i objektívnej stránke obžalovaní spáchali v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, pretože spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví. Trestného činu sa dopustili tým, že spoločne s ďalšími osobami bili a kopali poškodených U. S., ktorému spôsobili zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti 8 dní a Ľ. A. zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosťou 11 dní. Poškodení boli týmto obmedzení v obvyklom spôsobe života po dobu viac ako 7 dní.

V jednočinnom súbahu naplnili i skutkovú podstatu prečinu výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (účinného do 1. 9. 2009) vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, pretože spoločným konaním s ďalšími osobami dopustili sa fyzicky na mieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že napadli iného. Trestný čin spáchali tým, že spolu s ďalšími osobami napadli poškodených, ktorých bili rukami a kopali, a to na ulici v blízkosti centra mesta v smere na železničnú stanicu v dobe konania Spišských trhov.

Konali pritom v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože pri oboch trestných činoch chceli fyzickým napadnutím poškodených priamo na ulici v meste porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu života a zdravia osôb a verejného poriadku pred výtržníckym správaním. Hoci išlo o bezdôvodné napadnutie, motívom ich konania bola v podstate snaha „potrestať“ poškodených za predchádzajúci slovný konflikt, ktorý sa odohral pri pošte.

Obžalovaný A. O. je zamestnaný ako kuchár, je slobodný a bezdetný. V minulosti bol aj od roku 2006 priestupkovo riešený 7 krát pre rôzne priestupky spojené s úmyselným narušením občianskeho spolunažívania, drobným ublížením na zdraví, ktoré spočívalo v roku 2010 z kopnutia kanadou do hlavy inej osobe, ďalej v roku 2011 ublížením ďalšej osobe, podaním nepravdivého vysvetlenia policajným orgánom spôsobením škody na cudzom majetku z roku 2012. Obžalovaný bol doposiaľ 4 krát odsúdený pre rôznu trestnú činnosť, trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 18. 10. 2011 sp. zn. 1T 104/2011 k podmienenému trestu odňatia slobody, kde sa osvedčil v skúšobnej dobe a trest mu bol odpustený amnestiou. Trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava zo dňa 18. 6. 2013 sp. zn. 2T 24/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2. 7. 2013 bol odsúdený pre trestné činy ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so skúšobnou dobou 3 rokov, t. j. do 2. 7. 2016, bolo mu uložené obmedzenie, a to zákaz pobytu v okrese Rožňava na 3 roky a zákaz návštev hromadných verejných podujatí a zákaz požívania alkoholických nápojov. Trestným rozkazom Okresného súdu Poprad zo dňa 28. 8. 2014 sp. zn. 0T 129/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 8. 2014 mu bol uložený pre trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e), ods. 2 písm. e) Tr. zákona peňažný trest v sume 600,- € s náhradným trestom odňatia slobody 8 mesiacov, ktorý zaplatil dňa 29. 12. 2014 s tým, že sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený. Z miesta bydliska má všeobecnú charakteristiku.

Obžalovaný O. Š. toho času pracuje v zahraničí, je slobodný a bezdetný. V registri priestupkov nemá záznam a doposiaľ nebol súdne trestaný. Z miesta bydliska má všeobecnú charakteristiku.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 Tr. zákona a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaných, ich pomery, možnosti nápravy, a na to, akou mierou sa podieľali na spáchaní trestnej činnosti.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

U oboch obžalovaných súd prihliadol aj na dobu spáchania skutku a na ich správanie po spáchaní predmetnej trestnej činnosti, a teda na stupeň ich narušenia.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

U obžalovaného A. O. nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona, priťažujúcou okolnosťou je spáchanie viacerých trestných činov podľa § 37 písm. h) Tr. zákona. Keďže prevyšuje pomer priťažujúcich okolností súd mu vymeral trest v rozmedzí zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšenej na dolnej hranici o jednu tretinu.

Súd dospel k záveru, že obžalovanému bolo potrebné uložiť trest odňatia slobody, pretože má sklony páchať protiprávnu činnosť. Keďže obžalovaný spáchal trestný čin skôr ako bol vyhlásený odsudzujúci trestný rozkaz Okresným súdom Rožnava sp. zn. 2T 24/2013 dňa 18. 6. 2013, súd mu uložil podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody za najprisnejší so zbiehajúcich sa trestných činov v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zákona v trvaní 24 mesiacov. Výkon trestu mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v hornej polovici trestnej sadzby v trvaní 42 mesiacov, ktorá bola postačujúca na naplnenie účelu trestu. Vzhľadom na to, že obžalovanému v rámci uloženia súhrnného trestu zrušil výrok o treste z uvedeného trestného rozkazu Okresného súdu Rožnava (ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad), súd obžalovanému znovu uložil aj trest zákazu pobytu v obvode okresu Rožnava na dobu 3 rokov, ako aj obmedzenia spočívajúce počas skúšobnej doby v zákaze návštev hromadných verejných podujatí a zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

U obžalovaného O. Š. zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že doposiaľ viedol riadny život, priťažujúcou okolnosťou je spáchanie viacerých trestných činov podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, čím je pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností rovnaký.

U obžalovaného išlo vzhľadom na jeho doterajšiu bezúhonnosť o ojedinelé vybočenie z medzí riadneho života, a preto účel trestu je možné dosiahnuť uložením úhrnného peňažného trestu v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mu súd i uložil podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. v dolnej polovici trestnej sadzby s prihliadnutím na jeho príjmové pomery a možnosť jeho úhrady. Pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby.

Súd má za to, že uložené tresty obžalovaným vyjadrujú okolnosti prípadu a okrem individuálnej, budú pôsobiť i generálne preventívne.

V tzv. adhéznom konaní obžalovaných zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne riadne a včas uplatnenú škodu poškodeným U. S.G. V. L. A. z titulu bolestného na základe bodového hodnotenia znalcom, keďže o nároku a výške súd nemal pochybnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.